

PROP DE VOSALTRES

«El Seminari, missió de tots»

Benvolguts diocesans:

Tradicionalment l'Església ha escollit la solemnitat de sant Josep per celebrar el Dia del Seminari. En aquells llocs en què aquest dia és laborable es fixa el diumenge més proper perquè totes les comunitats, reunides majoritàriament en l'Eucaristia, prenguin consciència d'aquesta realitat fonamental per al present i per al futur de la nostra Església. Per tant la nostra diòcesi celebrarà el Dia del Seminari diumenge que ve, 17 de març.

Repassant les meves notes d'anys anteriors per preparar aquesta reflexió setmanal, m'he adonat que insisteixo en un aspecte que sempre m'ha semblat important independentment del lema proposat, la implicació de tots els cristians en l'oració pel Seminari, en el foment de vocacions per al sacerdoci i en l'acompanyament dels joves que hi reben la formació. M'he alegrat molt que el lema d'aquest any coincideixi en l'essencial, amb la preocupació que sempre us he manifestat, que de tots nosaltres depèn l'existència i la continuïtat del Seminari a la diòcesi. Segurament em fareu notar que, estant d'acord en general, la responsabilitat és més o menys segons la funció eclesial que cada un posseeixi. No és la mateixa missió la del bisbe que la de la religiosa contemplativa o la del pare de família però ningú es pot desentendre d'aquesta greu preocupació.

A l'Església hi ha hagut sempre una reflexió per aquest tema que s'ha plasmat en diversos docu-

ments que ens han proporcionat llum als pastors i a tot el poble de Déu. En un d'ells de l'any 2016 s'afirma amb claredat que «la formació sacerdotal és una tasca permanent. Es tracta d'una necessitat imprescindible i irrenunciable al nostre ministeri; això implica una actitud de disponibilitat a la voluntat de Déu, a la conversió del cor, a rellegir la nostra història a la llum de l'Evangelí per a una entrega total a l'Església».

Aquesta formació es realitza fonamentalment en els seminaris on l'ensenyament de continguts humanístics, filosòfics i teològics, la pregària personal i comunitària, i la convivència amb formadors i companys enriqueixen el creixement i la maduració personals. En la nostra història diocesana hi ha hagut un Seminari que ha estat un clar i estimat re-

ferent eclesial i cultural; més tard va ser substituït per una residència més reduïda perquè així ho exigia el nombre de joves que sol·licitaven el seu ingrés. A finals dels anys 80 es va constituir un Seminari Interdiocesà a Barcelona, promogut per set diòcesis, entre elles la nostra, per a una millor formació comunitària. La part acadèmica es cursava a la Facultat de Teologia de Catalunya. Per circumstàncies diverses l'únic seminarista actual estudia en un Seminari Internacional a Pamplona amb la previsió que continuï posteriorment en el nostre Interdiocesà.

El meu prec d'avui, com no em canso de repetir en xerrades i homilies, se centra en demanar-vos oracions pel Seminari. És

una missió de tots. Per descomptat la primera responsabilitat de cada Església local en aquest àmbit correspon al bisbe diocesà i continuo traslladant la meua part de responsabilitat a la família cristiana, que acompanya els primers passos en la fe, a la parròquia i a altres moviments eclesials, que afavoreixen la crida concreta que Déu fa a algun dels seus membres, a les escoles i centres de lleure, que atenen les millors disposicions de nens i joves, a totes les altres institucions eclesials compromeses en l'evangelització. Tot es concreta en el testimoni de persones que estan al capdavant d'aquestes. Preguem per tots.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

VETLLA DIOCESANA DE PREGÀRIA PEL SEMINARI. Parròquia de Sant Llorenç, 15 de març a les 20.30 hores

NOTÍCIES

Ordenació diaconal del lleidatà Lluís Salinas

Deu jesuïtes de diverses nacionalitats van ser ordenats diaques el passat 9 de febrer en una celebració a la Parroquia de San Francisco Javier y San Luis Gonzaga de Madrid. Entre els nous diaques hi ha el jesuïta lleidatà Lluís Salvador Salinas Roca. La celebració fou presidida pel cardenal arquebisbe de Madrid, Mons. Carlos Osoro, i concelebrada entre d'altres pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls.

Nascut al 1984, va conèixer la Companyia de Jesús a través de l'Esplai de la Parròquia Sant Ignasi de Loiola de Lleida. En l'inici del seu procés

vocacional va comptar amb l'acompanyament del jesuïta Marc Vilarassau, que va morir amb 45 anys. Salinas va estudiar Ciències Ambientals a Barcelona. L'any 2010 va entrar al noviciat dels jesuïtes a Sant Sebastià. Després va seguir la seva formació a Salamanca i Valladolid. Actualment viu a Madrid on estudia Teologia, amb interès especial per connectar la teologia i la fe amb la preocupació per la qüestió ecològica. Per a aquest jesuïta la seva ordenació diaconal és «el primer pas d'un procés més llarg». En valora sobretot el que comporta de servei, perquè «diaca significa pre-

cisament això, servir els altres i poder-los acompanyar».

CERCA DE VOSOTROS

«El Seminario, misión de todos»

Queridos diocesanos:

Tradicionalmente la Iglesia ha escogido la solemnidad de san José para celebrar el Día del Seminario. En aquellos lugares en los que ese día es laborable se fija el domingo más cercano para que todas las comunidades, reunidas mayoritariamente en la Eucaristía, tomen conciencia de esta realidad fundamental para el presente y para el futuro de nuestra Iglesia. Por tanto nuestra diócesis celebrará el Día del Seminario el próximo domingo, 17 de marzo.

Al repasar mis notas de años anteriores para preparar esta reflexión semanal, me he percatado que insisto en un aspecto que siempre me ha parecido importante independientemente del lema propuesto, la implicación de todos los cristianos en la oración por el Seminario, en el fomento de vocaciones para el sacerdocio y en el acompañamiento de los jóvenes que allí reciben la formación. Me he alegrado mucho que el lema de este año coincida en lo esencial con la preocupación que siempre os he manifestado, que depende de todos nosotros la existencia y la continuidad del Seminario en la diócesis. Seguramente me haréis notar que, estando de acuerdo en general, la responsabilidad es mayor o menor según la función eclesial que cada uno detente. No es la misma misión la del obispo que la de la religiosa contemplativa o la del padre de familia pero nadie se puede desentender de esta grave preocupación.

En la Iglesia ha habido siempre una reflexión por este tema que se ha plasmado en diversos documentos que nos han proporcionado luz a los pastores y a todo el pueblo de Dios. En uno de ellos del año 2016 se afirma con claridad que «la formación sacerdotal es una tarea permanente. Se trata de una necesidad imprescindible e irrenunciable a nuestro ministerio; ello implica una actitud de disponibilidad a la voluntad de Dios, a la conversión del corazón, a releer nuestra historia a la luz del Evangelio para una entrega total a la Iglesia».

Esa formación se realiza fundamentalmente en los seminarios donde la enseñanza de contenidos humanísticos, filosóficos y teológicos, la oración personal y comunitaria, la convivencia con formadores y compañeros enriquecen el crecimiento y la maduración personales. En nuestra historia diocesana ha habido un Seminario que ha sido un claro y querido referente eclesial y cultural; más tarde fue sustituido por una residencia más reducida porque así lo exigía el número de jóvenes que solicitaban su ingreso. A finales de los años 80 se constituyó un Seminario Interdiocesano en Barcelona, promovido por siete diócesis, entre ellas la nuestra, para una mejor formación comunitaria. La parte académica la cursaban en la Facultad de Teología de Cataluña. Por circunstancias diversas el único seminarista actual estudia en un Seminario Internacional en Pamplona para continuar posteriormente en nuestro Interdiocesano.

Mi ruego de hoy, como no me canso de repetir en charlas y homilias, se centra en pedir oraciones por el Seminario. Es una misión de todos. Desde luego la primera responsabilidad de cada Iglesia local en este ámbito corresponde al obispo diocesano y este continúa trasladando su parte de responsabilidad a la familia cristiana, que acompaña los primeros pasos en la fe, a la parroquia y a otros movimientos eclesiales, que favorecen la llamada concreta que Dios hace a alguno de sus miembros, a las escuelas y centros de tiempo libre, que atienden las mejores disposiciones de niños y jóvenes, a todas las demás instituciones eclesiales comprometidas en la evangelización. Todo se concreta en el testimonio de personas que están al frente de las mismas. Pidamos por todos.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Visita Pastoral del bisbe a la parròquia de Montserrat

El bisbe Salvador va iniciar la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Gardeny amb la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat. El dissabte 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor, el Bisbe va participar en la reunió del seu Consell Parroquial amb una breu exposició sobre com viure la joia de la fe en els temps actuals. A la tarda, va presidir la missa, seguida de la benedicció de les candeles i dels aliments, celebrant també Sant Blai i Santa Àgueda.

L'endemà diumenge, després de visitar els grups de catequesi, va presidir la missa de les 12 de migdia, amb força presència de famílies i infants. Està previst que

el Bisbe acabi la Visita Pastoral d'aquest arxiprestat a finals de març, havent visitat les comunitats par-

roquials, centres educatius i residències d'aquesta zona pastoral de la ciutat.

XII Jornada del dol i la malaltia

El Dr. Jacinto Bätz impartirà la conferència inaugural

L'entitat Grups d'Acompanyament al Dol de Lleida ha obert les inscripcions de la XII Jornada del dol i la malaltia, que tindrà lloc el 29 de març a l'Auditori del Campus de Cappont de la UdL. La data límit per apuntar-s'hi és el 20 de març.

El programa de la jornada comptarà amb una conferència inau-

gural a càrrec del Dr. Jacinto Bätz, expert en cures paliatives de l'Hospital Sant Joan de Déu de Santurtzi (Bizkaia) i director de l'Institut de Sensibilització, Formació, Investigació i Innovació per cuidar millor. Al migdia s'ha programat una taula rodona sobre l'impacte del dol en la unitat familiar, dol perinatal, i el dol i el zen. Per la tar-

da, serà el moment de les experiències, també de fer un repàs del treball realitzat al llarg dels quinze anys d'existència dels Grups d'Acompanyament al Dol a Lleida, i d'una conferència a càrrec de la Dra. Montse Esquerda, directora de l'Institut de Borja de Bioètica i delegada de la Pastoral de Salut del nostre bisbat. Un concert per part de Lúcia Pujol posarà el colofó final a la jornada en la qual s'esperen uns 350 inscrits.

Les places són limitades i les inscripcions s'han de fer efectives a través de la pàgina web de Grups d'Acompanyament al Dol de Lleida (www.dol-lleida.org), organitzadora de la jornada conjuntament amb la Facultat de Medicina de la UdL, l'IREL i el COF (Centre d'Orientació Familiar), entre d'altres.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Observant Jesús, veiem el rostre de Déu Amor, i aprenem a reconèixer-lo en els rostres dels nostres germans» (27 de desembre).

@Pontifex: «Porteu la tendresa i la misericòrdia de Déu a tots aquells que són descartats per la societat» (30 de desembre).

@Pontifex: «Que Jesús, Maria i Josep beneixin i protegeixin totes les fa-

mílies del món, perquè hi regni l'amor, l'alegria i la pau» (30 de desembre).

@Pontifex: «Construir la pau vol dir imitar Déu, que ha volgut fer les paus amb nosaltres: ens ha enviat el seu Fill i ens ha perdonat» (2 de gener).

Església pel Treball Decent intensifica la denúncia de la precarietat

Església pel Treball Decent (ITD), una iniciativa en la qual participa Càritas Diocesana de Lleida, doblarà els seus esforços aquest any per denunciar la indecent precarietat laboral.

I ho farà tant en la convocatòria del Primer de Maig com en la Jornada Mundial pel Treball Decent, del 7 d'octubre. Església pel Treball Decent està preparant materials de sensibilització i reflexió i vol potenciar la incorporació de nous adherits a ITD, així com desenvolupar una política de comunicació.

ITD se centrarà en dos moments importants. Per una banda, el centenari de l'OIT (Organització Internacional del Treball) i, per l'altre, el XXV aniversari de la Pastoral Obrera de tota l'Església de la Conferència Episcopal Espanyola.

L'ocupació creada a Espanya després de cinc anys de recuperació econòmica segueix marcada per la precarietat i l'exclusió. Des de 2014, més del 90% dels contractes registrats són de durada limitada la qual cosa, afegit a l'increment de la volatilitat dels contractes temporals, la reducció de la seva durada, l'augment de l'encadenament de contractes i de la jornada parcial, ens condueix a un escenari on «disposar d'una feina ja no és sinònim d'integració», com diu l'última anàlisi de la Fundació FOESSA. Una situa-

ció social que s'agreuja per l'elevat i profund nombre de persones en situació d'atur (3,3 milions; 47% amb més d'1 any a l'atur) i amb més d'1 milió de llars (1.052.800) amb tots els seus membres actius en atur (EPA, 4T 2018).

ITD prioritza, per a aquest any, abordar la precarietat laboral, el seu impacte en la trajectòria vital dels treballadors i de les treballadores, de les seves famílies i en la mateixa cohesió social.

A més a més, ITD articularà de manera transversal, en tots els seus àmbits d'incidència previstos, la denúncia sobre la indecent precarietat que descarrega a milions de persones a l'accés a un «treball decent», en paraules del papa Francesc.

Lleida celebra la Jornada de la Vida Consagrada al Mater Salvatoris

El Col·legi Mater Salvatoris va acollir, el passat 2 de febrer, la Trobada dels Instituts de Vida Consagrada de la nostra diòcesi en el marc de la

seva jornada mundial. Les germanes de la Companyia del Salvador van presentar als assistents la seva congregació i el seu treball en els col·legis.

L'acte va començar amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe Salvador, en la qual es van beneir les candeles. També es va fer una presentació de les Benaurances, donant pas a un posterior diàleg per grups sobre la pobresa i la riquesa; el sofriment i el consol; l'orgull, el buscar la justícia a favor dels febles; la misericòrdia de Déu; la netedat de cor; la pau i les dificultats a l'hora d'evangelitzar. Tot el que es va parlar i reflexionar es va recollir en unes conclusions finals.

REFLEXIONS

L'home no viu només de pa

Jesús acaba de ser batejat per Joan i allà s'ha manifestat el seu misteri: «Una veu digué des del cel: Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut» (Lc 3,22). Aquesta és l'arrel última de la grandesa de Jesús, la seva íntima comunió amb el Pare per la presència de l'Esperit; Jesús és el Fill de Déu. L'amor misericordiós del Pare serà el nucli de la seva experiència. Jesús va al desert i allí és posat a prova. La primera temptació al·ludeix a aquell nucli de la seva vida: Si Déu t'estima com a Pare, no pot ser que passis gana. La resposta és sorprenent. No parla de Déu, sinó de l'home: l'home no viu només de pa. Aquí es mostra un element clau del missatge cristià. L'experiència de Déu que és la vida de l'home, porta a l'experiència de la veritable grandesa del mateix home: l'home no viu de pa. La vida veritable de l'home no és tenir cobertes les necessitats de menjar i de beure, de confort i de felicitat. L'home és molt més gran. Aquesta és l'opció cristiana sobre l'home. Cada persona, cada grup humà, cada poble necessiten tenir cobertes les necessitats, però no és aquesta la nostra veritable vida. «L'home no viu només de pa; viu de Déu». El sermó de la muntanya és el ressò de la seva frase en el desert: «No us preocupeu, pensant què menjareu o què beureu...», perquè no és de pa que viu l'home; «busqueu el Regne de Déu i la seva justícia», perquè l'home viu de Déu. «I tot això us ho donarà de més a més». Jesús no menysprea el cos o diu que és l'arrel del pecat. Ell mateix menja i beu, porta una vida «normal», sense austeritats límit. Però no parla de les necessitats més espontànies. Cal el seny de l'Esperit per viure l'opció cristiana. La vida autèntica de l'home és la vida de fe i d'amor en l'Esperit; i alhora, cal procurar-se el menjar i el beure, sense culte del cos i sense menysprear-lo.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 10 de març:**
—A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.
—Per la tarda, Via Crucis al Sant Crist de Balaguer. Organitzat per l'Arxiprestat de la Seu Vella.
- ▶ **Dilluns, 11 de març.** A les 19 h, Eucaristia a l'església de Sant Pere pel XVIII Aniversari de la beatificació de Francesc Castelló. Mitja hora abans, res del Sant Rosari.
- ▶ **Dijous, 14 de març.** A les 19.30 h, conferència: «Poseu justícia on hi hagi conflicte», a càrrec d'Àngel Castiñeira. Aula Magna de l'IEI. Organitza l'IREL.
- ▶ **Divendres, 15 de març.** De 18 a 21.30 h, seminari organitzat per l'IREL: L'atri dels gentils. «El procés a Catalunya», a la UdL.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 11. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg. abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.
- 12. ■ Dimarts** [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7,15]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanès, monjo; sant Lluís Orión, prev. salesià; beata Àngela Salawa.
- 13. ■ Dimecres** [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863)

a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, vg.

15. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Gn 15,5-12.17-18 / Sl 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé, més breu: 3,20-4,1) / Lc 9,28b-36]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

Diumenge I de Quaresma (C)

COMENTARI

Sabem resistir les temptacions?

nicíem aquest diumenge l'etapa de preparació per a la gran celebració, la més important de l'any, la Pasqua. La primera lectura ens presenta l'israelita que ofereix els seus dons i recorda tota la història de salvació de Déu començant *pel seu pare que era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte...* I acaba dient: *El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós i ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel.* És a dir, recorda que ja ha arribat a la terra promesa per Déu, al final del camí. Però abans el poble d'Israel ha hagut de passar pel desert i allí va patir les temptacions.

També Jesús fou temptat: *L'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.* La temptació es presenta com una cosa lògica i normal. Després de quaranta dies de dejuni no és lògic convertir les pedres en pans? Si vol canviar el món no és bo fer servir totes les forces, tot el poder, per dominar-lo? I si vol que tothom cregui en el seu missatge, no estaria bé fer un miracle espectacular perquè tothom cregués? Aquesta és la nostra lògica, no la de Déu, la de Jesús. *L'home no viu només de pa;* tenim necessitat de la Paraula de Déu que associa de veritat la nostra fam i no podem fer servir Déu per als nostres interessos materials. Diu també Jesús: *Adora el Senyor el teu Déu, dona culte a ell tot sol.* El poder sovint ens fa tirans; el veritable poder és el de l'amor. I el nostre canvi, la nostra fe, l'autèntica fe ha de venir per la convicció profunda, malgrat les fosques, no per l'espectacularitat d'uns grans miracles: *No temptis el Senyor el teu Déu.* No són també aquestes les nostres temptacions? Per això sant Pau ens recorda *que la fe que ens fa justos la portem al cor... i si creus de cor que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts seràs salvat.* La salvació ens ve de la fe, de creure, de superar les temptacions, de no deixar-nos endur per la lògica del món sinó pels camins que ens assenyala el Senyor quan era al desert.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: «El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrós. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat». Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

▶ Salm responsorial (90)

R. *Estigueu vora meu en els perills, Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invocuen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.

Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: «Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.»» Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que «ha donat ordre als seus àngels de guardar-te» i que «et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres».» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: «No temptis el Senyor, el teu Déu.»» Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: «Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado». Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios.»

▶ Salmo responsorial (90)

R. *Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 10,8-13)

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que crea en él quedará confundido». En efecto, no hay distinción entre judío y griego, porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo.

En todos aquellos días estuvo sin comer y, al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: «No sólo de pan vive el hombre»». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: «Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto»». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: «Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden», y también: «Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece contra ninguna piedra»». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: «No tentarás al Señor, tu Dios»». Acabada toda tentación, el demonio se marchó hasta otra ocasión.